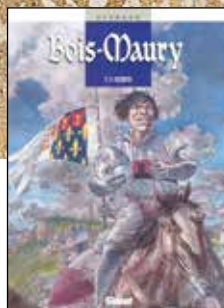

Covers:
eerste druk Frans (Glénat, 1998)
eerste druk Nederlands (Glénat, 1998)
luxe-editie met 8 bonuspagina's (Silhouet, 1998)

Assunta

Een hete zomer begint in 1281 op het eiland Sicilië dat onder controle staat van de troepen van Karel van Anjou (1227-1285). Die is een dikke vijftien jaar eerder door de paus gekroond tot koning van Napels en Sicilië en houdt beide regio's te vuur en te zwaard onder de knoet.

“Het worden geen vervolgh verhalen meer. Ik maak alleen nog one-shots met daartussen grotere tijdsprongen.”

— Hermann in 2002 [2]

Een jonge Aymar van Schemerwoude, naamgenoot en nazaat van de onfortuinlijke ridder die Hermann tweehonderd jaar eerder door Europa en Eurazië joeg, bevindt zich in Palermo, ten huize Mancuso. Zijn gezelschap, en zeker dat van een knappe deerne met grote Bambi-ogen, is zo aangenaam dat hij zich nauwelijks interesseert voor het lot van een paar collega-ridders die even voordien in een dodelijke hinderlaag zijn gelopen.

“Heer ridder, u toont weinig haast om te vernemen wat uw vrienden is overkomen. U verbaast me.”

— Lorenzo Di Mancuso

Een beetje begrip is op zijn plaats. Assunta is – na Eloïse van Montgri uit deel 2 van DE TORENS VAN SCHEMERWOUDE – immers pas de tweede fysiek mooie vrouw die Hermann ten tonele voert in zijn saga. Het is dan ook niet verwonderlijk dat ze Aymar in de problemen zal brengen. Een jaloerse strijdmakker daagt hem uit tot een tweegevecht. In tegenstelling tot zijn voorouder kan Aymar daarbij niet teren op een jarenlange ervaring als ridder. Maar hij is duidelijk een jongere en sterkere vechtersbaas en wint de tweekamp zonder veel problemen. Enguerand, de aanvoerder van de ridders, is *not amused*. Zinloze gevechten en bijhorende doden kan hij missen als de pest. Bovendien miskent hij ook nog eens de vechtkunsten van Aymar.

“Aymar had het geluk een tegenstander te treffen die tot diep in de nacht had gedronken.”

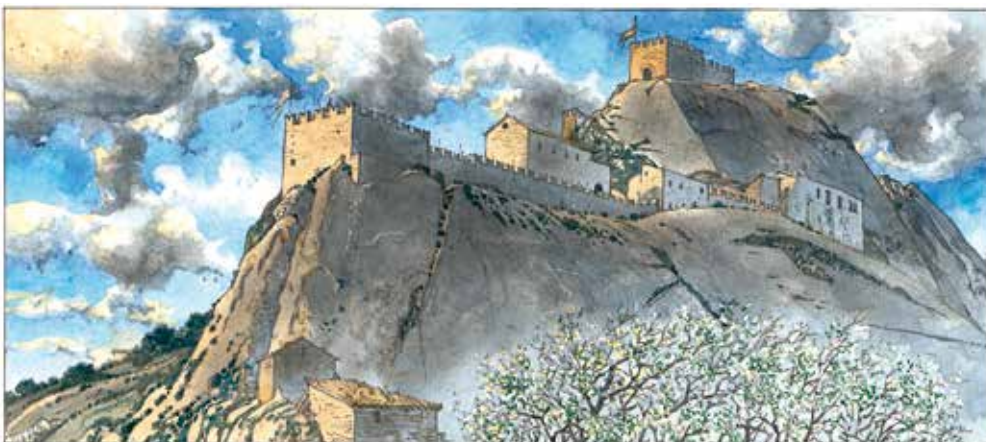
— Enguerand

Enguerand heeft nog een ander probleem. Hij koestert een grote haat tegenover de plaatselijke bevolking, niet in het minst omdat een groepje opstandelingen onder leiding staat van een ex-lief van hem, Concetta de Rode, die hem destijds liet zitten voor de goede zaak: het buitenwerken van de Franse bezetter. De nietsontziende wraaklust van Enguerand brengt Aymar langs verschillende locaties in Sicilië die nog steeds bestaan: Sperlinga met zijn karakteristieke fort dat deels als gevangenis dienstdoet, de centrumstad Caltanissetta dat de thuisstad is van de Siciliaanse gids Vicolo en natuurlijk de alomtegenwoordige Etna. Naarmate de vulkaan zich steeds luider rommelend roert op de achtergrond, neemt de stapel dode ridders, opstandelingen en onschuldige dorpsbewoners even snel toe als de grimmige sfeer. Aymar vergeet evenwel zijn zorgen in de armen van de mooie Assunta, een moment dat Hermann niet in beeld brengt, maar enkel meesterlijk suggereert met een stilzwijgende blik richting het schijnsel van de maan. Een en

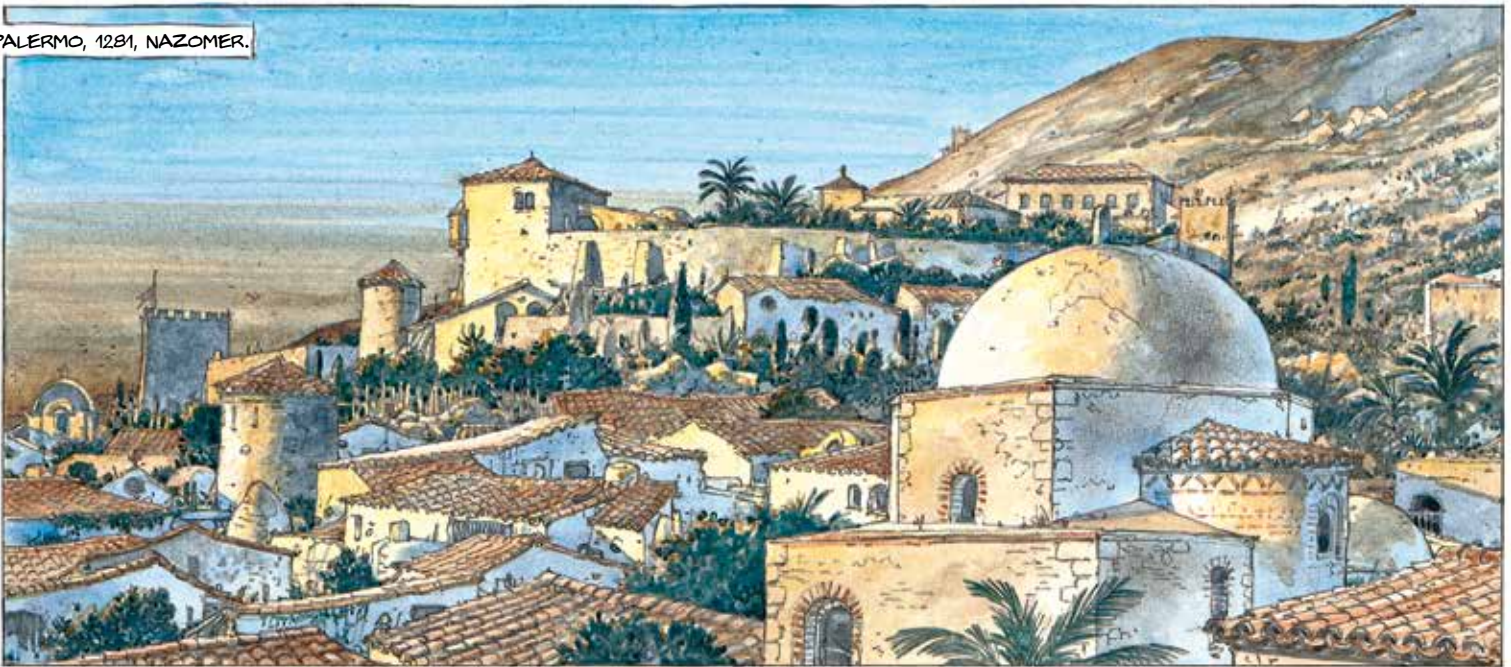
De Etna in actie.

Het kasteel van Sperlinga.

PALERMO, 1281, NAZOMER.

De Siciliaanse hoofdstad Palermo en de haven.

ander is het gevolg van Hermanns keuze voor aqua-
relleren, een techniek die hij voor het eerst heeft
toegepast in zijn magnum opus SARAJEVO-TANGO.

*“Het werken met een dergelijke directe
inkleuring heeft me zoveel plezier
verschaft, dat ik besloot om in deze stijl
verder te werken.”*

— Hermann in 2013 [3]

Het geluk is van korte duur, want de strijd gaat
door. Concetta overleeft het niet, Assunta houdt
een onverwacht cadeautje over aan haar nachtelij-
ke escapade, en vooral: in zijn relatie met zijn di-
recte chef halen het rechtvaardigheidsgevoel en de
onbezonnenheid – familietrekje! – van Aymar de
bovenhand. Hij wijst een door woede en verdriet
verteerde Enguerand terecht, die helemaal over
de rooie gaat. In het duel dat volgt, krijgt hij spijt
van de onderschatting van zijn ondergeschikte. Hij
sterft met Aymars dolk in zijn buikstreek.

Aymar moet op de vlucht voor de wraaklust van de
soldaten van Anjou én voor de explosieve situatie
op het eiland. Op 28 maart 1282 smokkelt Vicolo
Aymar uit de haven van Palermo in een vissersboot,
mèt tot zijn grote vreugde ook Assunta aan boord.
De timing zit goed. Enkele dagen later breekt een

bloedige opstand uit in datzelfde Palermo. De op-
stand, die de geschiedenis ingaat als De Siciliaanse
Vespers, betekent het begin van een oorlog die het
einde inluidt van de heerschappij van Anjou over
het eiland. Assunta en Aymar dobberen op dat

moment veilig en wel ergens op de golven van de
Middellandse Zee. Hun schepper heeft met de na-
koming in de buik van Assunta eens te meer een
deur opengezet naar nieuwe avonturen van een vol-
gende telg van de Schemerwoude-stamboom.

PERSONAGEPROFIEL: Assunta

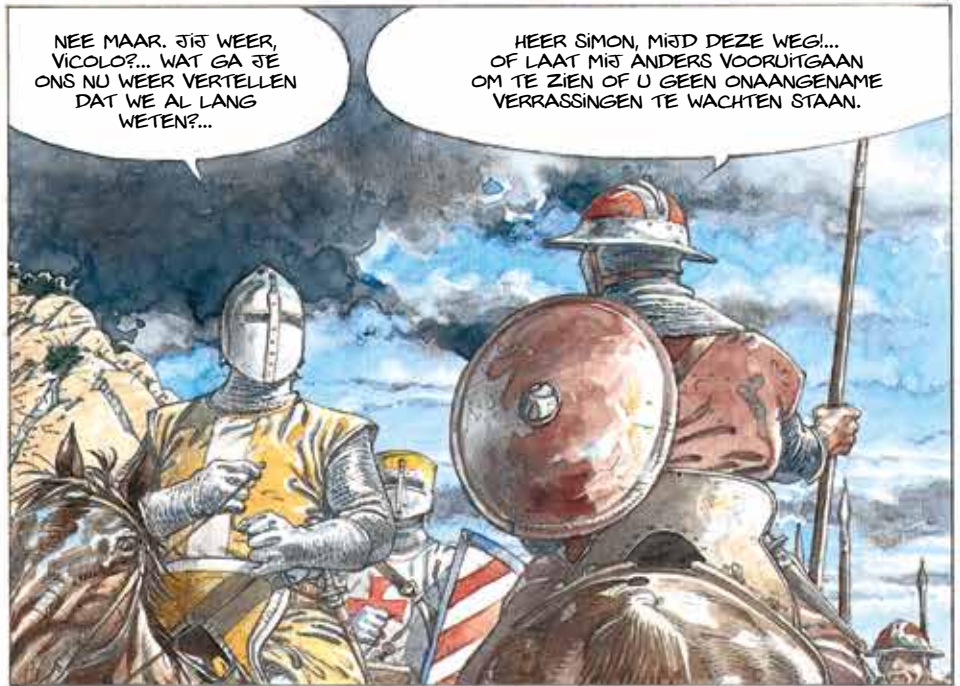
Assunta Di Mancuso
is de dochter van een
Siciliaanse edelman. Net
als vele andere edelen van het eiland
speelt haar vader, Livio Di Mancuso,
een twijfelachtige rol. Langs de ene
kant willen ze de bezetter niet voor

het hoofd stoten en collaboreren ze
dus met huis Anjou. Langs de an-
dere kant trekken ze ook hun eigen
bevolking en mensen voor en is een
huwelijk met buitenstaanders uit den
boze. Pech voor dochter Assunta
en de Franse ridder Aymar, die ech-

ter als een blok voor elkaar vallen.
Geholpen door de Siciliaanse gids
Vicolo en diens nicht Appolonia, die
– toevallig – gezelschapsdame is van
Assunta, kunnen ze de controleren-
de blikken van vader Livio en broer
Lorenzo omzeilen en belanden ze

tussen de lakens. Op de vlucht voor
afgunstige ridders, een onteerde fa-
milie, een eiland aan de rand van de
revolutie en een rommelige vulkaan,
vinden Aymar en Assunta rust en ge-
luk in een vissersboot ergens tussen
Italië en Spanje in.

NEE MAAR. JIJ WEER, VICOLO?... WAT GA JE ONS NU WEER VERTELLEN DAT WE AL LANG WETEN?...

HEER SIMON, MIJD DEZE WEG!... OF LAAT MIJ ANDERS VOORUITGAAN OM TE ZIEN OF U GEEN ONAANGENAME VERRASSINGEN TE WACHTEN STAAN.

...DAAR-BOVEN?

GOED, MAAR DOE HET METEEN! JE WEET DAT IK NIET VAN WACHTEN HOUD. ALLE DUIVELS, ALS AL ONZE SICILIAANSE GIDSEN ZOALS JIJ WAREN, KWAMEN WE GEEN STAP VERDER!

WAT HEB JE, SIMON?

ZO KEN IK JE NIET, SIMON.

BANG DAT WE EEN PAAR STENEN OP ONS HOOFD KRIJGEN?

VICOLO!... ONZE MENSEN ZIJN WEER NAARBOVEN GEGAAN!

WAT?

